

Door Zijn hand

‘Het welbehagen des HEEREN zal door Zijn hand gelukkig voortgaan’ (Jes. 53:10). Als we de laatste verzen van Jesaja 53 lezen, worden we er onwillekeurig toe gebracht om uit te roepen: ‘O diepte van rijkdom, zowel van de wijsheid als van de kennis van God!’ (Rom. 11:33a).

Alles wat de mens gemeend, alles wat hij betreffende Christus verkeerd gedacht en gehandeld heeft, alles wat hij zich voorgenomen had ten opzichte van Hem – ‘Men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld’ – alles wordt door God vrijdeld. En het wordt schitterend heerlijk bevestigd, dat de wegen en de gedachten van God verheven zijn boven de wegen en de gedachten van de mensen, zó verheven als ‘de hemelen hoger zijn dan de aarde’ (Jes. 55:9).

De mens heeft ‘de Knecht van God’ niet geacht, Hem als ‘de onwaardigste onder de mensen’ een plaats gegeven aan het kruishout, tussen twee misdadigers in. Men ‘achtte Hem, dat Hij geplaagd, door God geslagen en verdrukt was’ (Jes. 53:4). Lukas deelt ons mee hoe het volk en de oversten, evenals de Romeinse soldaten, niets anders gedaan hebben dan Hem Die voor de overtreders bad, bespotten en honen (Luk. 23:34-37).

De wereld uitte zich onbelemmerd. De mens dacht in zijn vijandschap tegen God de sterkste te zijn en de duivel, de overste van de wereld, meende het gewonnen te hebben, en door de verwerping van Christus, Gods raadsbesluiten en voornemens te kunnen vernietigen.

Maar wat is er gebeurd? Wat heeft God gedaan? God heeft Christus, ‘Die overgeven is om onze overtredingen’, uit de doden opgewekt, ter rechtvaardiging van een ieder die in Christus gelooft (Rom. 4:25; 5:1-2). In Jesaja 53:10 lazen we: ‘Doch het behaagde de HEERE Hem te verbrijzelen; Hij heeft Hem krank gemaakt’. Judas Iskariot heeft zijn Meester voor dertig zilverlingen overgeleverd aan de overpriesters. Kajafas en de Joden hebben hun Messias aan Pilatus, de Romeinse stadhouder, overgeleverd om gekruisigd te worden. Dit alles heeft de mens gedaan.

De medaille heeft echter twee zijden. Door de apostel Petrus worden ons de beide zijden, die van God en van de mens, getoond. In Handelingen 2:22-24 lezen we: ‘Jezus de Nazaréner ... door de bepaalde raad en de voorkennis van God overgegeven, hebt gij door de hand van wettelozen aan [het kruis] gehecht en ter dood gebracht. Hem heeft God opgewekt, na de weeën van de dood ontbonden te hebben, daar het niet mogelijk was, dat Hij door deze werd vastgehouden’. Verder dan ‘aan het kruis hechten’ kon de mens niet gaan. ‘De HEERE heeft Hem verbrijzeld’; ‘de HEERE heeft Hem krank gemaakt’; God heeft Christus overgegeven om onze zonden te verzoenen! En waar ‘Christus voor onze zonden gestorven is, naar de Schriften’, daar is Hij ook ‘begraven en op de derde dag opgewekt, naar de Schriften’ (1 Kor. 15:3-4). ‘Als Zijn ziel Zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zo zal Hij zaad zien, Hij zal de dagen verlengen; en het welbehagen des HEEREN zal door Zijn hand gelukkig voortgaan’.

Nog eens, wat is er gebeurd? De Heer Jezus heeft door Zijn dood aan het kruis verzoening en vergeving van de zonden, het leven en de onverderfelijkheid aangebracht voor allen die in Hem geloven – niet alleen voor de Jood, maar ook voor de gelovige uit de volken. Christus is gestorven ‘opdat Hij de verstrooide kinderen van God tot één zou vergaderen’ (Joh. 11:52b). Het is door Christus, doordat Hij Zijn ziel tot een schuldoffer gesteld heeft, dat God de zondaar genadig kan zijn en hem van een vijand, tot Zijn

geliefd kind kan aannemen en tot een erfgenaam van Zijn eeuwige heerlijkheid wil maken. 'Door Zijn [Christus'] hand gaat het welbehagen des HEEREN gelukkig voort'.

In Efeze 1:3-10 lezen we over het welbehagen van God: 'Gezegend zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in de hemelse gewesten in Christus. In Hem heeft Hij ons immers uitverkoren vóór de grondlegging van de wereld, opdat wij heilig en onberispelijk zouden zijn vóór Hem in de liefde. Hij heeft ons tevoren door Jezus Christus tot het zoonschap voor Zichzelf bestemd, naar het welbehagen van Zijn wil, tot lof van de heerlijkheid van Zijn genade, waarmee Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde. In Hem hebben wij de verlossing door Zijn bloed, de vergeving van de misdaden, naar de rijkdom van Zijn genade, waarmee Hij ten opzichte van ons overvloedig is geweest in alle wijsheid en inzicht. Hij heeft ons immers de verborgenheid van Zijn wil bekend gemaakt, naar Zijn welbehagen, dat Hij Zich had voorgenomen in Zichzelf, aangaande de bedeling van de volheid der tijden, om alles wat in de hemelen en wat op de aarde is onder één Hoofd tezamen te brengen in Christus'.

Hieruit blijkt wat het voornemen van God was en hoe dit voornemen nu in en door Christus ten uitvoer gebracht wordt, alles naar Zijn welbehagen. In onze tijd krijgt satan steeds grotere invloed; de geest van on- en bijgeloof treedt meer en meer op de voorgrond; de mens openbaart zich steeds meer in ongerechtigheid en zonde.

Laten wij te midden van dit alles het oog van het geloof en van het vertrouwen meer richten op de Heer Jezus, op Hém door Wiens hand 'het welbehagen des HEEREN gelukkig voortgaat' – een welbehagen dat door geen macht, hoe sterk en van welke aard ook, verhinderd of tegengehouden kan worden. Eenmaal zal het klinken: 'Het koninkrijk der wereld van onze Heer en van Zijn Christus is gekomen, en Hij zal heersen tot in alle eeuwigheid' (Openb. 11:15b). 'Maar wij verwachten naar Zijn belofte nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont' (2 Petr. 3:13). Dán 'is de tabernakel van God bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn en God Zelf zal bij hen zijn, hun God' (Openb. 21:3) en ... God zal zijn alles in allen (1 Kor. 15:28b).

D. Rot